

Συνάντησις Δεκάτη ενάτη:

Η εὐγνώμων Μαθήτρια.

Σήμερα θά γνωρίσουμε μιὰ «μαθήτρια» τοῦ **Κυρίου**. Πρόκειται γιὰ:

Μιά γυναικεία μορφή πού διαθέτει θάρρος καί τόλμη, δυναμισμό καί ἀγάπη.

Μιά γυναικεία ὑπαρξίς πού ἀναδεικνύεται Ἁγία, Μυροφόρος καί Ἰσαπόστολος.

Μιά προσωπικότητα πού ἐπιβάλλεται στους συγχρόνους της, ἀκτινοβολεῖ στους μεταγενεστέρους της, διαλάμπει στό χῶρο τῶν Ἁγίων.

Μιά ἐκλεκτή μαθήτρια τοῦ Κυρίου, πού μάς διδάσκει πολλά. Εἶναι ➤

Ἡ ἅγια Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

Ἡ Ἁγία Μυροφόρος Μαρία ὠνομάσθηκε Μαγδαληνή, γιατί καταγόταν ἀπό τὰ Μάγδαλα τῆς Γαλιλαίας, μιὰ πόλι πρὸς δυσμάς τῆς λίμνης Γεννησαρέτ. Γονεῖς της εἶναι ὁ Σῦρος καί ἡ Εὐχαριστία. Εἶναι εὐγενής στή καταγωγή, πλούσια, μέ θαυμαστή ὁμορφιά, ἔξυπνη καί πολύ δραστήρια. Ἡ νέα αὐτή διακατέχεται ἀπό πνευματικές ἀναζητήσεις. Πληροφορεῖται γιὰ τόν Ἰησοῦ, τῆ συναρπαστική διδασκαλία Του, τῆ προσφορά Του στόν ἄνθρωπο καί τῆ πλούσια θαυματουργική Του Χάρι καί συγκλονίζεται. Ἔτσι λίγο ἀργότερα, ὅταν μαθαίνει τήν παρουσία Του στά Ἱεροσόλυμα, ἐγκαταλείπει τὰ Μάγδαλα καί Τόν ἀναζητεῖ. Συναντᾷ τόν Κύριο καί ἡ ψυχὴ της ἀγάλλεται. Καί ἀμέσως συγκαταλέγεται στόν ὄμιλο τῶν Ἁγίων γυναικῶν, τῶν Μαθητριῶν καί Διακόνων Του καί λαμβάνει πλούσια τῆ χάρι Του.

Ἡ Μαρία ἐνοχλεῖται ἀπό δαιμόνια, κακά πνεύματα: «ἀφοβίας Θεοῦ, ἀσυνειδησίας, ἀγνωσίας, ψεύδους, κενοδοξίας, ἐπάρσεως, κάλλους». Ὁ Κύριος, ὅμως, τήν λυτρώνει, τήν θεραπεύει, ὅπως ἐθεράπευσε καί τόσους ἄλλους δαιμονιζομένους. Αὐτό τό γεγονός φαίνεται νά εἶναι καί ἡ αἰτία τῆς πλήρους ἀφοσιώσεώς της πρὸς τό θεῖο Διδάσκαλο. Ἡ Μαρία ἀπαλλαγμένη ἀπό κάθε κακία καί ἐνδεδυμένη τήν ἀγαθότητα, ἀκολουθεῖ τόν Κύριο. Περιφρονεῖ δόξα καί πλοῦτο καί ἐντάσσεται στό χορὸ τῶν Μυροφόρων, μαζί μέ τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἀκολουθεῖ τόν Κύριο παντοῦ. Ἀκούει μέ δίψα τῆ θεία διδασκαλία Του. Ἰδιαιτέρως ὅμως ἐφάνη ἡ ἀφοσίωσίς της καί ἡ εὐγνωμοσύνη της πρὸς τόν Κύριο κατὰ τήν Σταυρική Του Θυσία. Ἦταν μεταξύ τῶν ἐλαχίστων γυναικῶν, πού εἶχαν τό θάρρος νά τόν ἀκολουθήσουν στό μαρτύριο. Ἀνέβηκε τόν **Γολγοθᾶ!** Στάθηκε κάτω ἀπό τόν **Σταυρό** Του! Ἦταν μάρτυς τῶν πόνων Του καί τῆς ἀγωνίας Του, γράφει ὁ βιογράφος της. Καί ὅταν ὁ Ἰωσήφ μέ τό Νικόδημο κατέβασαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καί τό ἀπέθεσαν εἰς τό Μνημεῖο, ἡ Μαγδαληνή παρακολουθεῖ μέ πόνο.

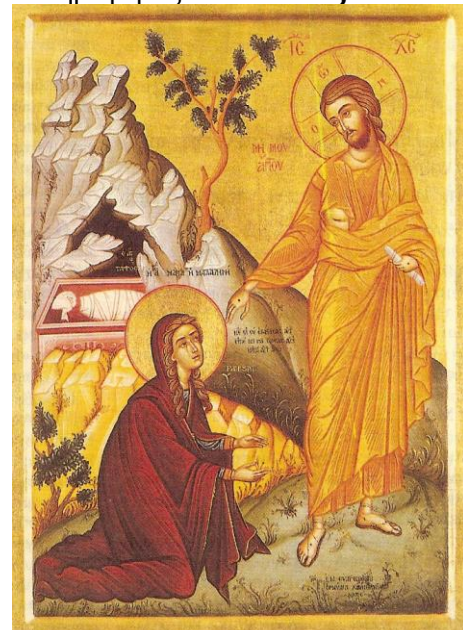
Ἡ ἐκλεκτή ὅμως μαθήτρια τοῦ Κυρίου δέν μπορεί νά ἡσυχάσῃ. Αὐτή, ὅπως καί οἱ ἄλλες μαθήτριες ἤθελαν νά προσφέρουν μεγαλύτερες τιμές στό νεκρὸ σῶμα τοῦ λατρευτοῦ τους Διδασκάλου. Περιμένουν ἐναγωνίως νά περάσῃ ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου. Ἀγοράζουν πανάκριβα ἀρώματα καί πολύ νωρίς τό πρωῖ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ξεκινοῦν μέ ἱερὸ πόθο γιὰ τό Μνημεῖο. Δέν εἶναι τυχαῖο. Εἶναι ἡ τρίτη ἡμέρα ἀπό τήν ταφή! Συνήθιζαν τότε καί μύρωναν ἐπανειλημμένως τούς νεκρούς.

Ἐξω ἀπό τόν **«Ζωοδόχο Τάφο»** κλαίει ἡ Μαρία μέ πνιχτὰ ἀναφιλητά. Ὁ πόνος της βαθύς. Εἶναι κάτι τραγικό. Τό πάντιμο Σῶμα τοῦ Κυρίου λείπει! Δέν εἶναι στό Μνημεῖο! Διερωτᾶται. Νά εἶναι ἐχθροί, πού θέλησαν νά τό βεβηλώσουν; Νά εἶναι φίλοι, πού τό μετέφεραν γιὰ καλύτερα ἄλλοῦ; Σκύβει καί πάλι καί κοιτάζει ἀπό τήν ἀνοιχτὴ εἴσοδο τοῦ βράχου. Καί ἀντικρῦζει δυὸ ἀστραπόμορφους Ἀγγέλους. Μά δέν θαμπώνεται. Συνεχίζει νά κλαίῃ. Ἐκείνη ποθεῖ νά δῆ τόν Ἔνα, τόν Μοναδικό, τόν **Κύριο** τῶν *Ἀγγέλων* καί τῶν *Ἀρχαγγέλων*. Στό μεταξύ κάποιος τήν πλησιάζει. Θά εἶναι --σκέπτεται-- ὁ κηπουρός. Ἀνυπόμονα τόν ρωτᾷ, ζητᾷ πληροφορίες. Μά **Ἐκεῖνος** τήν καλεῖ μέ τό ὄνομά της! Μέ τόνο καί τρόπο τόσο γνώριμο... Θεέ μου!

Εἶναι ὁ Διδάσκαλος, ὀλοζώντανος μπροστά της! Ἀναστημένος!!! Γιατί ὄχι; Ὅπως τότε τράβηξε ἀπό τὰ νύχια τοῦ Ἄδη τό Λάζαρο, τό νεανίσκο στή Ναϊν, τήν κόρη τοῦ Ἰαείρου, ἔτσι καί τώρα, μέ τῆ θεία δύναμι Του τόν νίκησε, ὁ Ἰδιος! Καί σκέπτεται ἡ Μαρία: *Θά τόν ἔχουμε πάλι κοντά μας, νά διδάσκῃ, νά περιοδεύῃ πόλεις καί χωριά, νά θαυματουργῇ!* Κύμα χαρᾶς κι ἐνθουσιασμοῦ τῆ συνεπαίρνει! **«Ραββουνί»** φωνάζει! **«Διδάσκαλέ μου»!** Καί αὐθόρμητα κινεῖται νά τόν προσκυνήσῃ, ν' ἀγκαλιάσῃ καί νά ἀσπασθῇ εὐλαβικά τὰ πόδια Του. Μά ἐκεῖνος δέν τῆς τό ἐπιτρέπει. Τήν καθηλώνει μέ τό βλέμμα Του.

«Μή μου ἄπτου». **«Μή μέ ἐγγίζης».**

Μπορεῖ νά μὴν ἀσπάσθηκε εὐλαβικά τὰ πόδια Του, ἀλλά ἀξιώνεται * νά δῆ πρώτη τόν Ἀναστάντα Κύριο, * νά ἀντικρῦσῃ τούς Ἀγγέλους τοῦ κενοῦ μνήματος, * νά μεταφέρῃ τό χαρμόσυνο ἄγγελμα **«τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ»** στους Μαθητές Του.

Μετά τήν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή δέν ἀπομακρύνεται ἀπό τόν κύκλο τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν καί τῶν ἄλλων μαθητῶν τοῦ Κυρίου. (Πραξ. α' 14). Ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ἀκολουθεῖ τόν Ἄπ. Πέτρο ἐπί δεκατέσσερα χρόνια. Οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς καταδιώκουν, κάποτε τοὺς ἐπιβιβάζουν σέ ἀκυβέρνητο καράβι γιά νά πνιγοῦν. Μά ὁ Θεός τοὺς διαφυλάσσει καί προσαράσσουν στή Μασσαλία τῆς Γαλλίας.

Ἐκεῖ ἡ Μαρία κηρύττει τόν **Ἰησοῦ Χριστό** ὡς *Σωτῆρα* τοῦ κόσμου καί πλῆθος λαοῦ πιστεύει. Διδάσκει καί μαγνητίζει ψυχές. Εἶναι αὐτόπτης καί αὐτήκοος μάρτυρας τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Θαυματουργεῖ καί δοξάζεται τό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Μετά ἀναχωρεῖ γιά τήν Ἔφεσο. Ἐκεῖ συμπάσχει μέ τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο, πού βρίσκεται στή φυλακή. Ἀργότερα ἀρρωσταίνει καί εἰρηνικά παραδίδει τή ψυχή της στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἐνταφιάζεται στήν εἴσοδο τοῦ σπηλαίου στό ὁποῖο ἀργότερα ἐκοιμήθησαν οἱ ἑπτὰ παῖδες ἐν Ἐφέσῳ καί ἀναβλύζει θαυματουργική Χάρις. Ἡ Ἐκκλησία μας τήν ὠνόμασε **Ἰσαπόστολο** καί τήν ἐορτάζει ὡς ἁγία **στῆς 22 Ἰουλίου**.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ:

Πῶς μπορούμε νά ἀποδείξουμε ὅτι ἡ νεαρή αὐτή κόρη εἶχε θάρρος, τόλμη καί δυναμισμό;

(...) Σωστά! ✨ Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ὅπως καί οἱ ἄλλες γυναῖκες τοῦ ὀμίλου ἀφήνουν τόν κόσμο καί τίς ἀσχολίες τους καί ἀκολουθοῦν τόν Κύριο! Τόν διακονοῦν μέ θυσίες καί ἀνιδιοτέλεια! ✨ Στό γενικό κλίμα τῆς ἡττοπάθειας, τοῦ φόβου καί τῆς δειλίας αὐτές τολμοῦν νά σταθοῦν κάτω ἀπό τό **Σταυρό** τοῦ **Χριστοῦ** καί συμπάσχουν μαζί του. ✨ Καί ἀργότερα *«ἐθεώρουν πού τίθεται»*, παρακολουθοῦν τόν ἐνταφιασμό Του.

(Ὁ,τι κάποιος τό ἀρχίζει μέ ζήλο καί ἀφοσίωσι, δέν τό ἐγκαταλείπει στά μισά, τό τελειώνει ὅ,τι κι ἂν στοιχιζή!)

✨ Δέν ἀφήνονται σέ ὄνειροπόλησι καί ἀπραξία, ἀλλά **«ἠγόρασαν ἀρώματα καί ὄρθρου βαθεός»**, βαθειά χαράματα ξεκινοῦν γιά νά ἀποδώσουν τήν στερνή τιμή σ' Ἐκεῖνον πού ἀγάπησαν. Φυσικά νοιώθουν μέσα τους φόβο, ἀλλά *«ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τόν φόβον»*. Ὅποιος ἀγαπᾷ δέν φοβᾶται, γίνεται θαρραλέος, γίνεται λιοντάρι καί ὅταν ξερῇ ὅτι ὑπερασπίζεται τήν ἀλήθεια καί τό δίκαιο, μάχεται μέχρι τέλους.

Πῶς ἐπιβάλλεται στούς συγχρόνους της καί ἀκτινοβολεῖ στούς μεταγενεστέρους της;

(...) Βεβαίως! Ἡ Μαρία, μετά τήν Ἀνάληψι τοῦ Κυρίου, κάνει περιοδεῖες, μιλάει γιά τό Χριστό, τόν ἀποκαλεῖ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Διηγεῖται αὐτά πού ἡ ἴδια ἔχει ἀκούσει καί ζήσει ἀκολουθώντας καί διακονώντας τόν Κύριο καί τοὺς Ἀποστόλους σέ ὅλες τίς περιοδεῖες τους. Διδάσκει καί μαγνητίζει ψυχές! Πλῆθος λαοῦ πιστεύει! Θαυματουργεῖ καί δοξάζεται τό Ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Θά μᾶς γράψῃ ὁ συναξαριστής της: ☩

«Τό κήρυγμα ἐνθερμο καί ἡ καρποφορία πλουσία»!

Ἀλλά καί τώρα, μετά ἀπό 2000 περίπου χρόνια ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή δέν ξεχάστηκε. Εἶναι **«Φάρος φωτεινός»!** Ἀκτινοβολεῖ, λάμπει! Καί ποιά ψυχή δέν θᾶθελε νά γίνῃ εὐαγγελίστρια τῆς πιό μεγάλης **«χαρᾶς»!** ☩

«Ἰησοῦν ζητεῖτε τόν Ναζαρηνόν τόν ἐσταυρωμένον, ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε,

ἶδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν, ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καί τῷ Πέτρῳ.....».

Τό ὅτι ὁ Κύριος μετά τήν Ἀνάστασιν του ἐνεφανίσθη πρῶτον εἰς τήν Μαγδαληνή, πῶς μπορούμε νά τό ἐξηγήσουμε; (...) Ἦταν *«ἀνταμοιβή»* γιά τήν εὐσεβῆ αὐτή γυναῖκα, τήν ἀφοσιωμένη στό θεῖο Διδάσκαλο!

Ἡ Μαγδαληνή, ἀπό τή στιγμή πού γνώρισε τόν Κύριο μέχρι τό θάνατό της, ἔδειξε: ☩

«Θαυμασμό, Πίστι, Εὐλάβεια, Εὐγνωμοσύνη, Ἀγάπη καί Ἀφοσίωσι» στόν **Κύριο!** Αὐτά διδάσκει καί σ' ἐμᾶς.

ΣΥΝΘΗΜΑ: **«Πρέπει νά ἀγαπᾶμε ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό».**

(Ὁ Κύριος λέγει γιά ὅσους τόν ἀγαποῦν, Ἰωάν.ιδ' 21.)

ΡΗΤΟΝ: ☩ **«Ὁ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπό τοῦ Πατρὸς μου, καί ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν».** ☩

Καί τώρα ἡ ἐρώτησις:

Ἐμεῖς ἀγαπᾶμε τό Χριστό; Τόν ἔχουμε στή καρδιά μας; Τόν θυμόμαστε συχνά; Εὐχαριστοῦμεθα ν' ἀκοῦμε τὰ λόγια του; Εἴμαστε πρόθυμοι νά ἐκτελοῦμε τίς ἐντολές του; Μήπως χρειάζεται λίγη ἀκόμα προσπάθεια γιά νά γίνουμε πιό θερμοὶ χριστιανοί;

Ἐκεῖνος θυσιάστηκε ἐκούσια καί ἀπό ἄπειρη ἀγάπη δέχθηκε τόν πιό ἀποτρόπαιο θάνατο γιά τήν αἰώνια σωτηρία μας. Θυσιάστηκε ὑπὲρ ἡμῶν! Ἐμεῖς πόσο πνεῦμα θυσίας διαθέτουμε γιά τήν δόξα του; Πόσο μισοῦμε τήν ἁμαρτία; Πόση λύπη αἰσθανόμαστε γιά τήν ἀπρόσεκτη ζωή μας καί τίς ἁμαρτίες μας; Ὁ **Χριστός** χλευάστηκε, ὑβρίστηκε γιά μᾶς. Ἐμεῖς δεχόμαστε νά ὑβρισθοῦμε γιά **Αὐτόν**;

Μέ πόση προθυμία θά τρέξουμε στούς ἱερούς ναοὺς μας γιά νά τόν λατρεύσουμε ταπεινά, νά παρακολουθήσουμε τήν ἐπώδυνη πορεία Του στό **Γολγοθά**, τήν ἀνέκφραστη ὀδύνη Του στό **Σταυρό**; Μέ πόση ἀγρύπνια ψυχῆς θά προσευχηθοῦμε μαζί Του συμμετέχοντας στήν ἁγία ἀγωνία Του;

Ἄν θέλουμε νά Τόν ὑποθεχθοῦμε μέ εἰρήνη καί χαρά τό πρωῖνόν τῆς Κυριακῆς Ἀναστημένο, θριαμβευτή καί νικητή, θά πρέπει νά τόν ἀγαπήσουμε, ὅσο τόν ἀγάπησε καί ἡ Ἰσαπόστολος μαθήτριά Του, ἡ **Μαγδαληνή!**

ΠΡΟΣΕΥΧΗ: **«Πατέρα φιλόνητο, πόσο πολὺ ἀγάπησες τόν ἁμαρτωλὸ δοῦλο Σου, πόση ἡ ἀγάπη Σου! «Ἐσταυρώθης δι ἐμέ»! Δέν βρίσκω, Κύριε, λόγια νά Σοῦ ἐκδηλώσω τήν εὐγνωμοσύνη μου. Σέ εὐχαριστῶ!!!... Καί σέ παρακαλῶ, βοήθησέ με νά Σέ ἀγαπῶ μέ ὅλη μου τή ψυχή καί νά ἐκτελῶ πρόθυμα τίς ἐντολές Σου. Ἀμήν».**

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ὁ Ποιμὴν ὁ Καλός. ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Σωτῆρας, Λυδία, Ἡ Δράσις μας, Πρὸς τήν ΝΙΚΗΝ.

